

Balans

Definitief CBN-advies over kleine vennootschappen

Auteur(s): Stefaan Van
Crombrugge

Editie: 761 p. 1

Publicatiedatum: 30 april 2016

Definitief CBN-advies over kleine vennootschappen

De Commissie voor Boekhoudkundige Normen heeft op 13 april 2016 haar definitieve advies uitgebracht over de beoordeling van de groottecriteria van vennootschappen na de Accountancywet van 18 december 2015 (Advies 2016/3 van 13 april 2016 - Beoordeling groottecriteria artikelen 15 en 15/1 W.Venn.). Daaraan was een ontwerpadvies voorafgegaan, dat wij in deze nieuwsbrief hebben besproken (*Balans* nr. 755 van 31 januari 2016, 5-8). In vergelijking met het ontwerp is er wel een belangrijke wijziging in de standpunten van de Commissie. Er is ook een opvallende niet-wijziging.

Toepassingsgebied in de tijd

Met betrekking tot het toepassingsgebied in de tijd preciseert de Commissie nu uitdrukkelijk dat het nieuwe advies 2016/3 voor de boekjaren die een aanvang nemen na 31 december 2015, het vroegere advies 2010/5 (Berekening criteria artikel 15 W.Venn.) vervangt (voetnoot 3). Dit is eigenlijk de evidentie zelf.

Algemene terminologie

Het ontwerpadvies duidde al de vennootschappen die niet beantwoorden aan de criteria van artikel 15 W.Venn. om *kleine* vennootschappen te zijn, aan als grote vennootschappen. Uit een voetnoot van het definitieve advies blijkt nu dat niet alle leden van de Commissie met die pragmatische terminologie vrede nemen (voetnoot 5).

De Commissie wijst er nu op dat het Wetboek van Vennootschappen wel definieert wat moet worden verstaan onder een kleine vennootschap, maar geen definitie bevat van een grote vennootschap. De meerderheid van de leden van de Commissie is van oordeel dat een vennootschap die niet aan de criteria voldoet om te worden aangemerkt als een kleine vennootschap, dan maar moet worden aangeduid als een "grote" vennootschap. Die opvatting is dan ook in het advies 2016/3 geïncorporeerd. Maar een minderheid van de leden van de Commissie vreest dat daardoor verwarring zou kunnen ontstaan met de "grote onderneming" in de zin van artikel 3, § 4 van Richtlijn 2013/34/EU (cf. de nieuwe Accountancyrichtlijn) of met de vennootschappen die de groottecriteria bereiken die leiden tot een verslagplicht voor betalingen aan overheden in de zin van artikel 96/2 W.Venn.

Het definitieve advies 2016/3 komt aan die minderheidsbezwaren enigszins tegemoet

door het gebruik van aanhalingstekens : het spreekt nu steeds van "grote" vennootschappen.

Afwijkende regeling omzet

Bij de uitwerking van de afwijkende regeling inzake omzet was in het ontwerpadvies nagelaten telkens uitdrukkelijk melding te maken van de uitzondering van niet-recurrente bedrijfsopbrengsten en niet-recurrente financiële opbrengsten. Die vergetelheid is in het definitieve advies hersteld (nr. 12 en nr. 13). Meer dan het herstel van een schoonheidsfoutje is dit weliswaar niet.

Beoordeling op geconsolideerde basis

* Zoals men weet, maakt de wet van 18 december 2015 in beginsel van de enkelvoudige jaarrekening de basis van de beoordeling van de groottecriteria (art. 15, § 7, al. 1 W.Venn.). Maar dat principe lijdt o.m. uitzondering voor moedervennootschappen, bij wie de beoordeling nog steeds op geconsolideerde basis moet gebeuren (art. 15, § 7, al. 1 W.Venn.). Vennootschappen die een consortium vormen, worden gelijkgesteld met een moedervennootschap (art. 15, § 7, al. 2 W.Venn.). In dit kader was de Commissie in haar ontwerpadvies van oordeel dat geen enkel lid van een consortium een microvennootschap kan zijn.

Omtrent die laatste gevolgtrekking gaf de Commissie in haar ontwerpadvies geen nadere uitleg. Wij hadden in onze bespreking gesuggereerd dat hier de volgende redenering achter zat : om een microvennootschap te zijn, mag een vennootschap geen moedervennootschap zijn en er dus ook niet mee gelijkgesteld zijn (art. 15/1, § 1, aanhef W.Venn.). Jan VAN DYCK heeft in deze kolommen ernstige kritiek geuit op de opvatting van de Commissie dat geen enkel lid van een consortium een microvennootschap kan zijn, en hoopte dat de Commissie haar opvatting in het definitieve advies zou bijsturen ("Consortium en microvennootschappen", *Balans*, nr. 755, 7).

Uit het definitieve advies blijkt dat de Commissie niet van mening veranderd is. Zij blijft erbij dat geen enkel lid van een consortium een microvennootschap kan zijn (nr. 18). Zij voegt daar nu wel een voetnoot aan toe : een lid van een consortium wordt gelijkgesteld met een moedervennootschap (voetnoot 20, eerste zin). Die toevoeging wijst erop dat de Commissie inderdaad redeneert zoals in onze bespreking van het ontwerpadvies was gesuggereerd.

In dezelfde voetnoot zegt de Commissie ook nog dat een dochtervennootschap van een lid van een consortium die zelf geen moedervennootschap is en die op enkelvoudige basis de groottecriteria van een kleine vennootschap niet overschrijdt, wordt aangemerkt als een kleine vennootschap (voetnoot 20, tweede zin). Dat lijkt ons weer de evidentie zelf te zijn.

* Met betrekking tot de berekeningsmethoden van de groottecriteria op geconsolideerde basis laat de wet van 18 december 2015 de keuze tussen een methode volgens al de consolidatiebepalingen van het KB/W.Venn. en een vereenvoudigde methode. Het definitieve advies preciseert daaromtrent uitdrukkelijk dat een individuele vennootschap steeds de vrije keuze heeft om de toetsing van de groottecriteria uit te voeren op basis van de cijfers verkregen door een volledige consolidatie van alle verbonden vennootschappen dan wel volgens de toepassing van de vereenvoudigde methode (nr. 28). Ook dit is weer evident.

* Wanneer de verbondenheid pas in de loop van het boekjaar tot stand is gekomen, was de Commissie in haar ontwerpadvies van mening dat slechts het deel van de omzet,

evenredig aan de periode die loopt vanaf het ontstaan van de verbondenheid tot de afsluitdatum van het boekjaar, in aanmerking moet worden genomen voor de beoordeling van de criteria van artikel 15, § 1 W.Venn. op geconsolideerde basis.

Deze opvatting is in het definitieve advies totaal veranderd. De Commissie is nu van mening dat ook wanneer de verbondenheid pas in de loop van het boekjaar tot stand is gekomen, de *volledige* omzet van dat boekjaar in aanmerking moet worden genomen voor de beoordeling van de criteria van artikel 15, § 1 W.Venn. op geconsolideerde basis (nr. 32).

Voor de rest is het definitieve advies nagenoeg identiek aan het ontwerpadvies en kunnen wij dus verwijzen naar onze vroegere bespreking daarvan (*Balans* nr. 755 van 31 januari 2016, 5-8).